

[Startside](#) > ... > [Anlæggelse Af Retssag](#) > [Det Europæiske Civilretlige Atlas](#) > [Europæisk Tvangsfuldbyrdsdokument](#) > Romania

Europæisk tvangsfuldbyrdsdokument

Rumænien

Rumænien

FIND KOMPETENTE DOMSTOLE/MYNDIGHEDER

Søgeværktøjet nedenfor vil hjælpe dig med at finde den eller de domstole/myndigheder, der er kompetente for et specifikt europæiske retligt instrument. Vi har gjort alt for at sikre, at resultaterne er så nøjagtige som muligt, men der kan være exceptionelle sager om fastlæggelse af kompetence, som ikke nødvendigvis er dækket.

1. Procedurer vedrørende berigtigelse og tilbagekaldelse (Art. 10(2))

Hvis tvangsfuldbyrdsdokumentet er en retsafgørelse, der omfatter retsforlig eller andre aftaler mellem parter, henhører attesteringen under en ret i første instans (kapitel Ia, artikel 2, stk. 1, i regeringens hastedekret nr. 119/2006 om de nødvendige foranstaltninger med henblik på anvendelse af en række fællesskabsforordninger fra Rumæniens tiltrædelse af EU som godkendt med diverse ændringer ved lov nr. 191/2007 som senere ændret og suppleret). En anmodning om berigtigelse af en attest indgives til den ret, der har udstedt den.

Denne ret træffer afgørelse om anmodningen uden at indstævne parterne. En afgørelse om godkendelse af anmodningen kan ikke appelleres. Attesten udstedes til kreditor, og debitor får tilsendt en kopi deraf. En afgørelse, hvorved anmodningen om berigtigelse er blevet afvist, kan appelleres af kreditor senest 15 dage efter, at den blev truffet, hvis kreditor var til stede, og senest 15 dage efter forkyndelsen, hvis han ikke var til stede. De samme bestemmelser finder anvendelse ved fornyet prøvelse (*recurs*) (kapitel Ia, artikel 2, 3, 5 og 6, i regeringens hastedekret nr. 119/2006 om de nødvendige foranstaltninger med henblik på anvendelse af en række fællesskabsforordninger fra Rumæniens tiltrædelse af EU som godkendt med diverse ændringer ved lov nr. 191/2007 som senere ændret og suppleret).

Anmodningen om tilbagekaldelse af attesten indgives til den ret, der har udstedt den. Hvis retten efter at have indstævnet parterne fastslår, at attesten er udstedt, uden at betingelserne i forordning nr. 805/2004 er opfyldt, vil den undersøge de iværksatte foranstaltninger igen og trække attesten helt eller delvis tilbage. Afgørelsen kan appelleres senest 15 dage efter, at den er blevet forkyndt. De samme bestemmelser finder anvendelse ved fornyet prøvelse (*recurs*) (kapitel Ia, artikel 7, i regeringens hastedekret nr. 119/2006 om de nødvendige foranstaltninger med henblik på anvendelse af en række fællesskabsforordninger fra Rumæniens tiltrædelse af EU som godkendt med diverse ændringer ved lov nr. 191/2007 som senere ændret og suppleret).

Procedurer vedrørende prøvelse (artikel 19, stk. 1)

De procedurer for prøvelse, der er omhandlet i forordningens artikel 19, stk. 1, er efter rumænsk ret de ordinære appellmuligheder: appel (*apel*) og ekstraordinære appellmuligheder: fornyet prøvelse af retligt spørgsmål (*recurs*), annullationssøgsmål (*contestație în anulare*) og fornyet prøvelse (revizuire).

2. Procedurer vedrørende prøvelse (Art.19 (1))

Procedurer vedrørende prøvelse (artikel 19, stk. 1)

De procedurer for prøvelse, der er omhandlet i forordningens artikel 19, stk. 1, er efter rumænsk ret de ordinære appelmuligheder: appel (apel) og ekstraordinære appelmuligheder: fornyet prøvelse af retligt spørgsmål (recurs), annulationssøgsmål (contestație în anulare) og fornyet prøvelse (revizuire).

Reglerne om appel (*apelul*) findes i retsplejelovens artikel 466-482

Afgørelser, der træffes i første instans, kan appelleres. Appelfristen er 30 dage regnet fra dommens forkyndelse. Appelstævningen suspenderer fuldbyrdelsen af den dom, der blev truffet i første instans. Appelstævningen med begrundelse indgives til den ret, hvis afgørelse anfægtes.

Efter appelfristens udløb har indstævnte ret til at indgive en skriftlig appel (*apel incident*) inden for rammerne af den appelsag, som modparten har iværksat, idet der nedlægges en selvstændig påstand om ændring af den dom, der blev afsagt i første instans.

Er der flere appellanter i sagen, eller har tredjemand interveneret i sagen, har indstævnte efter appelfristens udløb ret til at indgive en skriftlig appel (*apel provocat*) mod en anden indstævnt eller mod en person, der deltog i retsmødet i første instans, og som ikke var indstævnt som led i hovedappellen, såfremt dette kunne få negative konsekvenser for hans retsstilling under sagen.

Begge former for appel indgives af indstævnte sammen med svarskriftet i hovedappellen.

En appel, der er iværksat inden for fristen, medfører, at der finder en ny realitetsbehandling af sagen sted, idet appelinstansen bedømmer såvel de retlige som de faktiske omstændigheder på ny (*efectul devolutiv al apelului*).

Appelinstansen foretager en realitetsbehandling af sagen inden for de grænser, der er fastsat af appellanten, og vurderer de løsninger, der afhænger af den anfægtede del af dommen. Der finder en fuld prøvelse sted, når appellen ikke er begrænset til bestemte anbringender, når der er nedlagt påstand om en ophævelse af dommen, eller når sagens genstand ikke kan deles op.

Appelinstansen kan stadfæste den anfægtede dom, idet den frifinder indstævnte, annullere appellen eller erklære den for en nullitet. Hvis appellen antages til realitetsbehandling, kan retten ophæve eller ændre dommen.

Hvis førsteinstansen har foretaget en urigtig bedømmelse af sagens faktiske omstændigheder, eller den har truffet sin afgørelse, uden en af partnerne var til stede, uagtet at vedkommende var blevet behørigt indkaldt, ophæver appelinstansen den anfægtede dom og træffer en realitetsafgørelse. Appelinstansen ophæver imidlertid den anfægtede dom og hjemviser sagen til fornyet behandling, hvilket kun kan ske én gang under sagen.

Hvis appelinstansen finder, at førsteinstansen ikke havde kompetence til at behandle sagen, ophæver retten den anfægtede dom og hjemviser sagen, eller afviser appellen.

Hvis appelinstansen anser sig for kompetent til at afgøre sagen i første instans, ophæver retten den anfægtede dom og realitetsbehandler sagen.

Appellanten kan ikke få en ringere retsstilling end den, der følger af den anfægtede dom.

Reglerne om fornyet prøvelse af et retligt spørgsmål (*recursul*) findes i retsplejelovens artikel 483-502

Appelafgørelser, endelige afgørelser og andre afgørelser kan i bestemte tilfælde behandles i tredje instans. Domme, der er afsagt inden for visse områder, kan ikke gøres til genstand for tredjeinstansbehandling [f.eks. afgørelser vedrørende værgemål, familieretlige spørgsmål, ejendomsadministration, udsættelser, servitutter over fast ejendom, skelsager, handle- eller undladelsesforpligtelser, der ikke kan gøres op i penge, dødsattester, dødsbobehandling, arv, fortrængning, ejendomsret, civil sejlads og havne, arbejdsconflikter, social sikring, forsikring, anmodninger, der hidrører fra anvendelsen af lov nr. 77/2016 om afståelse af tingslige rettigheder over fast ejendom med henblik på at opfylde kreditforpligtelser]. Appelinstansernes afgørelser kan ikke indbringes for en tredjeinstans i tilfælde, hvor det er fastsat i lovgivningen, at førsteinstansafgørelser kun kan appelleres én gang.

Fristen for at indbringe en afgørelse for tredjeinstans er 30 dage regnet fra dommens forkyndelse. Sagen behandles af en domstol, der er højere placeret i den retlige trinfølge end den, der afsagde den anfægtede dom. Efter anmodning fra appellanten kan retten suspendere den anfægtede dom.

Reglerne for *apel incident* og *apel provocat* gælder tilsvarende i tredje instans.

Når sagen er blevet fremmet til realitetsbehandling, kan retten under hensyntagen til de anbringender, der er fremsat, i princippet give appellanten medhold i sagen, frifinde indstævnte, annullere appellen eller erklære den for en nullitet. Hvis appellen antages til realitetsbehandling, kan den anfægtede dom ophæves helt eller delvist. En dom, der er blevet ophævet, har ingen retskraft. Fuldbyrdelses- eller sikringsforanstaltninger, der er foretaget i kraft af en sådan dom, bortfalder uden videre. Retten fastslår det af egen drift i præmisserne til kassationsdommen.

I kassationsager er rettens afgørelse af retlige spørgsmål bindende for underinstanserne. Når dommen ophæves som følge af formelle fejl, fortsættes sagen, idet formalia overholdes. Efter kassationsdommen træffer underinstansen på ny afgørelse i sagen inden for rammerne af dommen, idet retten tager hensyn til de anbringender, der er fremsat for den ret, hvis dom er blevet ophævet.

Kassationsdommen og hjemvisningen til fornyet behandling ved underinstansen kan ikke forringe appellants retsstilling.

Reglerne om annulationssøgsmål (*Contestația în anulare*) findes i retsplejelovens artikel 503-508

Endelige domme kan gøres til genstand for et annulationssøgsmål, når sagsøgte ikke er blevet forskriftsmæssigt indkaldt, og han eller hun ikke har givet møde i retten. Søgsmålet indbringes for den ret, hvis dom anfægtes. Annulationssøgsmålet skal indbringes for retten senest 15 dage efter dommens forkyndelse og senest et år efter, at dommen har opnået retskraft. Retten kan suspendere fuldbyrdelsen af dommen, såfremt der stilles sikkerhed. Hvis retten finder anbringenderne velbegrundede, afsiger retten én dom, hvorved den anfægtede afgørelse ophæves, og sagen afgøres. Rettens afgørelse kan appelleres på samme måde, som den anfægtede afgørelse kunne.

Reglerne om fornyet prøvelse (*revizuirea*) findes i retsplejelovens artikel 509-513

Fornyede prøvelse af en realitetsafgørelse eller af en afgørelse, der blot berører sagens realitet, kan begæres, hvis sagsøgte eksempelvis har været forhindret i at møde op i retten og ikke har kunnet underrette retten herom af årsager, der ikke kan lægges ham til last. Fristen for at begære en fornyet prøvelse er 15 dage, og den begynder at løbe fra den dato, hvor forhindringen ikke længere var til stede. Retten kan suspendere fuldbyrdelsen af den dom, der begæres efterprøvet, såfremt der stilles sikkerhed. Hvis retten tager sagsøgtens begæring til følge, ændrer den dommen helt eller delvist, og er der tale om en endelig dom, der går sagsøgeren imod, ophæver den denne dom. Rettens afgørelse kan appelleres på samme måde, som den anfægtede afgørelse kunne.

3. Accepterede sprog (Art. 20(2)(c))

Rumænsk

4. Myndigheder udpeget til attestering af officielt bekræftede dokumenter (Art. 25)

Hvis tvangsfuldbyrdelsesdokumentet er et officielt bekræftet dokument, henhører attesteringen under den ret, i hvis retskreds udstederen af dokumentet befinder sig (artikel 2, stk. 2, i artikel 11 i regeringens hastedekret nr. 119/2006 om de nødvendige foranstaltninger med henblik på anvendelse af en række fællesskabsforordninger fra Rumæniens tiltrædelse af EU som godkendt med diverse ændringer ved lov nr. 191/2007 som senere ændret og suppleret).

■ Sidste opdatering: 16/12/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.